

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Qvintvplicis Theologiæ - Positivæ videlicet, Asceticæ,
Polemicæ, Speculativæ, & Moralis complectens, Unà cum Appendice
Methodum compendiarum reformationis Ecclesiasticæ à Concilio
Tridentino factæ continente

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1679

Principium 9. Non censere debet sententia Judicis rata, quæ non fertur
secundùm allegata, & probata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48233](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48233)

Ad iustitiam pertinentibus. 161

quique hoc ei permitti non debet, uti in l. fin. C. ubi in
iudicio, & l. quod legatur. 38. ff. de iudic. deciditur.

PRINCIPIUM IX.

Non censeri debet sententia Iudicis rata, quæ
non fertur secundum allegata & probata.

Sensus.

Hoc est, Iudex in sententia ferenda non debet proprium
iudicium, aut privatam scientiam sequi, sed secundum
allegationes & probationes in iudicio prolatas procedere.

Authoritas.

Desumptum est ex c. 6. de Renunc. & c. Judicet. 3. q. 7.
et ex S. Ambrosio l. 20. in Psalm. refertur hæc sententia:
*Iudex nihil ex arbitrio suo facit, & domestica proposito
non pronuntiat, sed iuxta leges & iura pronuntiat.*

Ratio.

Quia, ut Laym. l. 3. tr. 6. c. 2. n. 6. discurret, jure Gen-
erali iudicandi potestas tali conditione Magistratibus colla-
ta est, ut ea non nisi secundum publicas allegationes utan-
tur; Equidem id maximè reipublicæ interest, ne alioqui
pericula privatæ notitiæ publica iudicia ab improbis per-
turbentur.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Etiam si Iudex privatâ notitiâ aliquem
esse cognoverit, non posse tamen eum condemnare, si
iudicialitè innocens sit probatus, uti S. Thomas & alii commu-
niter, teste Laym. l. c. docent.

Deducitur 2. Etiam cum Innocentem aliquem esse novit
Iudex, probabiliter absolvere non posse, quamdiu secundum
iudiciales probationes nocens apparet, uti idem S. Thomas &
alii, apud eundem Laym. docent; licet ipse & Lugo, Fill. Bo-
nif. in hoc casu veriùs contrarium putent, eò quòd sit intrin-
sicè malum, directè innocentem occidere.

Deducitur 3. Multò magis in Civilibus & criminalibus
causis, ubi tantum de pecuniariis pœnis agitur,
non potest Iudicem secundum allegata & probata procedere; tum
quia innocens per appellationem potest in integrum restitui,
tum

tum quia Respublica habet potestatem in bona suorum civium, quando bonum publicum id requirit.

PRINCIPIUM X.

Non requiritur alia probatio, quando praedit propria confessio.

Sensus.

Hoc est, cum quis in iudicio crimen suum ultro & sponte fatetur, non est necesse, ut Iudex ulteriorem probationem exigat, sed potest mox ad sententiam ferendam procedere.

Authoritas.

Desumptum est ex le. unic. C. de Confessis, ubi dicitur: Confessio propria facit plenam probationem, in praesentibus um contentis.

Ratio.

Quia, cum nemo censeatur sponte sibi injuriam factam velle, merito etiam nefas est in dubium revocare propriam confessionem; hinc ista excellentior omni probatione, & maius probationum illustrissima, & Regina vocatur à Melochio, & aliis, teste P. Gobat acc. canon. tr. 5. c. 30. 4. & 199.

Praxis.

Hinc deducitur 1. Si Reus extra torturam, crimen ultro confiteatur, non esse ulteriora criminis commissi & confessi indicia inquirenda, uti communis sensus Doctorum & Praxis Tribunalium confirmat.

Deducitur 2. Confessarium, licet vix credere possit, crimen aliquod vel plura à Pœnitente fuisse commissi, tamen credere ipsi debere, si illa confiteatur, uti iterum communis sententia docet.

Deducitur 3. Si ex duobus complicibus unus se apud Confessarium accuset de peccato commisso, alter reticeat peccatum, confessionem propriam non esse in dubium revocandam, nec alteri etiam absolutionem negandam, uti iterum et mente Suar. Fagund. Dian. & aliorum docet Busenbaum. l. 1. tr. 4. s. 2. du. 6.